

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลศึกษามีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนทุกชาติมานับตั้งแต่สมัยโบราณ เช่นเดียวกับสภาพชีวิตของชาวไทยที่จะต้องมีการฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ประเภทการชกมวย และการใช้อาวุธต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการทำสงครามอยู่เสมอ ผู้ที่มีชีวิตรอดอยู่ได้จะต้องเป็นผู้มีความเข้มแข็งอดทน ในยามสงบก็มีกิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน คือมีการละเล่นพื้นเมือง การแห่ชบวน การแข่งเรือ ตะกร้อ ชกมวย และการเล่นกระบี่กระบอง เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวนี้ว่าเป็นการพลศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างพลังกาย และพลังใจของชาวไทยเรื่อยมานับแต่สมัยโบราณ

ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปี พ.ศ. 2440 กระทรวงธรรมการได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬานักเรียนเป็นครั้งแรกขึ้นที่สนามหลวง เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จกลับจากประพาสยุโรป และพระองค์ได้ทรงเสด็จพระราชดำเนิน ซึ่งได้จัดให้มีการแข่งขันทั้งนักเรียนและครูจนเป็นประเพณีถึงปัจจุบันนี้¹ ต่อมาในปี ร.ศ. 117 (พ.ศ. 2441) กระทรวงธรรมการได้มีการประกาศใช้โครงการศึกษานับแรกของประเทศขึ้น และมีการบรรจุวิชาการศึกษาร่างกายไว้ในหลักสูตร สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาชั้นต่ำกว่าเกณฑ์ 3 ปี และบรรจุวิชาฝึกศึกษาร่างกายไว้ในหลักสูตร สำหรับโรงเรียนไทยเบื้องต้นชั้นสูงกำหนด 3 ปี และบรรจุวิชาฝึกซ้อมร่างกายไว้ในหลักสูตรสำหรับโรงเรียนไทยเบื้องต้นกลางกำหนด 3 ปี² นับแต่นั้นมาวิชาพลศึกษาก็ได้มีอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435 - 2507 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507) หน้า 615.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 118 - 119.

ในปัจจุบันโครงสร้างในการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดให้การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการศึกษาของชาติ 2520 โดยมีวัตถุประสงค์กำหนดไว้ในข้อที่ 6 ว่า "ให้มีบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพที่ดี และอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ"¹ นอกจากนี้ในหมวด 6 ข้อ 51 ของแผนการศึกษาชาติฉบับเดียวกันนี้ยังได้ระบุไว้ว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้าง และก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน"²

จากวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาชาติดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าความต้องการของสังคมปัจจุบันนั้น ได้เน้นถึงการส่งเสริมให้คนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย โดยใช้กิจกรรมทางร่างกายเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนเสริมสติปัญญา และความมั่นคงทางอารมณ์ ดังนั้นการพลศึกษาในโรงเรียนจึงเป็นของจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาด้านอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพราะสิ่งที่เขาได้เรียนรู้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ดังที่

บุควอลเตอร์ (Bookwalter) กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการพัฒนาการที่ให้ผลดีที่สุด ทางความบูรณาการและการปรับตัวทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยที่ได้รับการสอนและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา"³

¹กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520

(กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2520), หน้า 1.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

³Karl W. Bookwalter, Physical Education in the Secondary School (Philadelphia : Library of Education Series, 1969), p. 13.

โคเวลล์ (Cowell) ได้กล่าวถึงเรื่องการพลศึกษาว่า การพัฒนาทางด้าน สุขภาพความแข็งแรงและรูปร่างนั้น การเล่นของเด็กเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง ทักษะในการเล่นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นมากสำหรับเด็กที่จะนำไปสู่การเข้าร่วมเล่นกับหมู่เพื่อน เพื่อช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ทางสังคมของหมู่คณะและมีศรัทธาที่ดีของเด็ก. กิจกรรมทางพลศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการศึกษา¹

ซีตัน (Seaton) กล่าวว่า "การสอนพลศึกษาในปัจจุบัน มีแนวโน้มเปลี่ยนไปจากเดิมมาก กล่าวคือ การสอนพลศึกษาในปัจจุบันมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางกีฬาต่าง ๆ และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเล่นกีฬากับผู้อื่นได้"²

ชาร์แมน (Sharman) กล่าวว่า "พลศึกษามีหน้าที่เป็นตัวกลางในการเพิ่ม การพัฒนาด้านความคิด ความรู้สึกทางอารมณ์ และการตัดสินใจให้กับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นทางหนึ่งในการพัฒนาบุคลิกภาพ"³

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ ได้กล่าวถึงการพลศึกษาว่า ถ้าสามารถวางแผนและ จัดโปรแกรมพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้บุคคลที่เข้าร่วมโปรแกรมประสบความสำเร็จในวัตถุประสงค์ ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกายและด้านสังคมเป็น อย่างดี ว่า "โดยเฉพาะทางด้านสังคมจะช่วยก่อให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะประจำตัวต่างๆ ทำให้การปรับตัวทางสังคมเป็นไปดีขึ้น ส่งเสริมความร่วมมือ การเป็นผู้นำ"⁴

¹ C.C Cowell, "The Contributions of Physical Activity to Social Development," The Research Quarterly 31 (May 1960) : 23.

² Don Cash Seaton, Physical Education Handbook, 4 th ed. (New Jersey : Prentice - Hall, 1965), p. 10.

³ Jackson R. Sharman, The Teaching of Physical Education (New York : A.S. Barnes and Co., 1936), p. 15.

⁴ ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์, "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ," วารสารศึกษาศาสตร์ พลศึกษา และสันทนาการ 1 (มกราคม 2521) : 35.

วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวว่า "กีฬาส่งเสริมความเป็นผู้มีใจเข้า และ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม หมู่คณะและสังคมที่ตนเองมีชีวิตรอยู่ได้ เป็นอย่างดี"¹

ตามแนวความคิดเหล่านี้แสดงว่าการพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. พัฒนาทางด้านร่างกาย ช่วยทำให้มีความเจริญเติบโต แข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ อวัยวะต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ คือมีน้ำใจสูง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอารมณ์แจ่มใสเบิกบาน เป็นบุคคลมีเหตุผล
3. พัฒนาด้านสังคม คือมีความซาบซึ้งคุณค่าทางสังคม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ส่งเสริมการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี รักความยุติธรรม
4. พัฒนาในด้านกาารเป็นพลเมืองดี คือเป็นผู้รู้จักรับผิดชอบ รู้จักเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีทัศนคติและมีความซาบซึ้งต่อกิจกรรมของส่วนรวม

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการพลศึกษาตามที่กล่าวมาแล้วนี้ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ บุคคลนั้นได้เข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาที่ได้จัดขึ้นไว้เป็นอย่างดี แต่ในการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬาต่าง ๆ นั้น เราจะสังเกตได้ว่ามักขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลเป็นสำคัญ กล่าวคือบุคคลใดจะเข้าร่วมเล่นกีฬาอย่างหนึ่งอย่างใดให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะร่างกาย ท่าทาง ความสนใจ นิสัยใจคอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้งสิ้น หากบุคลิกภาพของนักกีฬาเหล่านั้นไม่เหมาะสมกับประเภทของกีฬาแล้ว ก็จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพจึงช่วยให้เข้าใจหรือคาดคะเนพฤติกรรมในอนาคตของนักกีฬาได้ แต่การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่มีขอบข่ายกว้างขวาง แล้วแต่ผู้วิจัยจะศึกษาค้นคว้าในแง่ใด สำหรับการวิจัย

¹วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา (พระนคร : อุดมศึกษา, 2513), หน้า 6.

ครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสำรวจลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาบางประเภทว่ามีลักษณะบุคลิกภาพเป็นอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาที่ยืนยันแน่ชัด การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จึงเชื่อว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการพลศึกษาและวงการกีฬาของไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาในกีฬาแต่ละประเภท

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬา เพศชาย ระดับมัธยมศึกษาที่เข้าแข่งขันกีฬา กรีฑา เซปักตะกร้อ เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยสากล และวอลเลย์บอล ของกรมพลศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2523
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบุคลิกภาพ 16 ด้าน ที่สุวรรณา ญาณวงศ์ และคณะ¹ แปลจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ แคลิฟอร์เนีย ไฮโคโลจิคัล อินเวนทอรี : ซี พี ไอ (The California Psychological Inventory : CPI) ของ แฮร์ริสัน จี กัฟ (Harrison G. Gough)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. คำตอบที่ได้รับจากการตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นความรู้สึกที่แท้จริง และตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบ

¹สุวรรณา ญาณวงศ์ และคณะ, "แบบสำรวจบุคลิกภาพทั่วไป," แปลและดัดแปลงจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ แคลิฟอร์เนีย ไฮโคโลจิคัล อินเวนทอรี ของ แฮร์ริสัน จี. กัฟ แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513 (พิมพ์ครั้งที่.)

2. บุคลิกภาพมีลักษณะคงที่

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมตัวแปรที่อาจมีผลต่อบุคลิกภาพได้คือ รัศับความสามารถของนักกีฬา ประสบการณ์และระยะเวลาในการเล่นกีฬา ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยได้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬา
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องบุคลิกภาพในลักษณะอื่น ๆ ต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นักกีฬาหมายถึง ผู้ที่เข้าแข่งขันกีฬาประเภท กรีฑา เซปักตะกร้อ เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยสากล และวอลเลย์บอล เพศชาย ระดับมัธยมศึกษา ที่เข้าแข่งขันกีฬาของกรมพลศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2523

บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ที่สำรวจด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพที่ สุวรรณ ญาณวังสะ และคณะ¹ ได้แปลและดัดแปลงมาจากแบบสำรวจบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย-ไฮโคโลจิคัล อินเวนทอรี : ซี พี ไอ (The California Psychological Inventory : CPI) ของ แฮร์ริสัน จี กัฟ (Harrison G. Gough) ซึ่งได้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1953 แบ่งลักษณะออกเป็นกลุ่ม ๆ ได้ 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นการสำรวจบุคลิกภาพเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การวางตัวในสังคม ความมั่นคงทางอารมณ์ การมองโลกในแง่ดี ซึ่งในกลุ่มนี้ได้รวมลักษณะ-

¹เรื่องเดียวกัน.

บุคลิกภาพ 6 ด้าน คือ

1. ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance : Do)
2. ด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Capacity for Status : Cs)
3. ด้านการเข้าสังคม (Sociability : Sy)
4. ด้านการวางตัวในสังคม (Social Presence : Sp)
5. ด้านการยอมรับตนเอง (Self Acceptance : Sa)
6. ด้านความรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นอยู่ดี (Sense of Well-Being : ~~Wb~~ ^{Wb})

กลุ่มที่ 2 เป็นการสำรวจบุคลิกภาพเกี่ยวกับการมีวุฒิภาวะทางสังคม ความรับผิดชอบ ความอดทน และลักษณะที่พบในคนทั่วไป ในกลุ่มนี้มีอยู่ 5 ด้าน

7. ด้านความรับผิดชอบ (Responsibility : Re)
8. ด้านการควบคุมตนเอง (Self Control : Sc)
9. ด้านความอดทน (Tolerance : To)
10. ด้านการสร้างประทับใจให้กับผู้อื่น (Good Impression : Gi)
11. ด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Communality : Cm)

กลุ่มที่ 3 เป็นการสำรวจบุคลิกภาพเกี่ยวกับประสิทธิภาพทางสมอง สำรวจอำนาจในการมีสัมฤทธิ์ผล ในกลุ่มนี้ไ้รวมลักษณะบุคลิกภาพไว้ 3 ด้าน คือ

12. ด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Achievement Via Conformity: Ac)
13. ด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการเป็นตัวของตัวเอง (Achievement Via Independence : Ai)
14. ด้านประสิทธิภาพทางสมอง (Intellectual Efficiency : Ie)

กลุ่มที่ 4 เป็นการสำรวจบุคลิกภาพเกี่ยวกับความฉลาดและความสนใจ ใน
กลุ่มนี้ได้รวมลักษณะบุคลิกภาพไว้ 2 ด้าน คือ

15. ด้านความยืดหยุ่นได้ (Flexibility : Fx)
16. ด้านความมีลักษณะของหญิง (Femininity : Fe)¹

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.